

Lelkesen indultam útnak a minap Székelyudvarhelyen. A Bethlen lakótelepről a város központjába vettem az irányt. Naponta megteszem ezt a távot, de annak az ominózus délelőttnek más aromája volt.

□

Mély levegő, kezdődhet a nap.

A lépcsőházból kilépve az első élmény a kanálisokból áradó bűz volt, ami egy kis készülő ebédillattal párosulva máris meghozta a kellő hatást – kártierillat. Gondoltam hamar elmúlik, nem fordítottam különösebb figyelmet erre. Következett a kisbusz, amin az illatfelhő korántsem volt felejthető: zsúfoltság és állott levegő keveredve egy kis üléshezát bukéval. Jól kezdődik.

A busztól egy másik lakótelepen váltam meg és ami ezután jött az szomorított el a legjobban. Közvetlenül a megálló szomszédságában

összecsomózott kukászacsó kidobva díszelgett.

□

Hogy nem a mai a termés, azt abból lehetett megállapítani, hogy népes légyraj dongta és a bűze könnyeket csalt az ember szemébe, a látványról nem is beszélve. Nagyon szép dolog a kihelyezett tárolótól tíz méterre hagyni saját hulladékunkat. Szükségünk van szelektív hulladékgyűjtésre, ha úgy viselkedünk, ahogy a mondás tartja: otthagya, mint kutya a szarát?

Apropó kutyák. A szeméttárolóból közben kóbor ebek, macskák, de még madarak is falatoznak, hogy a sort tovább ne is említsem. Befedett, "úniós" a hulladéklerakó, csak talán mi nem tudjuk használni azt. Be is lehetne zárni, de minek? Férjen hozzá bárki, aki szeretne. A bűz az összeérett és kifolyt létől egyedi és szinte marja minden érzékszervünket.

□

Lehet ennél büdösebb?

– tettem fel a kérdést és a központban megkaptam rá a megfelelő választ: a székely anyaváros kellős közepén az egyik utcában - szándékosan nem írok utcanévet, mert nem is ezen van a lényeg, sokkal inkább azon a tényen, hogy ez a város központjában van - pajtaszag terjeng a levegőben a XXI. században.

Nagyon szép munka! A munkát a városi önkormányzat finanszírozta, a munkát a városi önkormányzat finanszírozta.